

Júniusban a *Kacor király* turnézott a Bóbita Bábszínházzal Erdélyben, illetve a hónap vége felé Kecskemétre vitték a *Lenka és Palkó*, továbbá a *Pityi Palkó*

című előadásait. Sramó Gábor igazgatóval értékeltük a turné és a szakmai találkozó tapasztalatait, illetve beszélgettünk az elmúlt évről, amit számos új taggal kezdett a társulat, és aminek során többféle előadás született.

(Képünkön: Jelenet a

Kacor király

című előadásból. Fotó forrása: Ariel Ifjúsági és Gyermekszínház)

- Júniusban ellátogattatok Erdélybe, a *Kacor király*-t játszottátok több alkalommal. Hogy sikerült a turné?

- A turnét több mint egy éve kezdtük el szervezni, az NKA-tól nyertünk rá támogatást. Tényleg ritkaság, hogy a közel egy hetes turnét teljes egészében pályázati forrásból tudtuk fedezni. Két helyen játszottunk: Székelyudvarhelyen három előadást, Marosvásárhelyen pedig kettőt. A marosvásárhelyi fellépés külön érdekessége, hogy az Ariel Ifjúsági és Gyermekszínház egy

fesztivál keretén belül hetvenötödik születésnapját ünnepelte, és ennek voltunk mi is résztvevői. Székelyudvarhelyen most voltunk először, a Tomcsa Sándor Színházban léptünk fel. Itt elkezdődött egy együttműködés: **Lukács Emőkével**, az ottani Bábműhely vezetőjével megállapodtunk, hogy elhozunk Pécsre egy bábelőadást, annak kellékeivel, bábjaival, díszleteivel együtt. A címe *Arany szívű*

Juliska, amit én rendeztem meg két évvel ezelőtt a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem és a Tomcsa Sándor Színház közös produkciójaként. Bár hosszú volt és sok utazással telt, az egész turné nagyon jól sikerült, minden zökkenőmentes volt. Székelyudvarhelyen június 9-én játszottuk először a *Kacor király*

-t, és aki ismeri a darabot, az tudja, hogy polgármester-választással kezdődik. Ezen a napon pedig Romániában is, épp úgy, mint Magyarországon, önkormányzati és EU-s képviselői választásokat tartottak. Meg is jegyeztük, hogy ennyire aktuális még soha nem volt az előadásunk. Néhány nappal később Marosvásárhelyen szintén két teltházas előadást tudtunk játszani.

- Voltatok már korábban is fellépni Marosvásárhelyen, az Ariel Színházban?

- Igen, már régi, több mint tíz éves együttműködés van a két színház között, szinte minden évben utazunk vagy ők jönnek hozzánk. Tavaly az Ariel volt a vendégünk a Színházi Olimpián, most pedig mi mentünk. Ez egy élő, létező kapcsolat Pécs és Marosvásárhely között, és most Székelyudvarhely is bekapcsolódott ebbe. Ehhez tegyük még hozzá, hogy most látható a Bóbitában a szatmárnémeti Brighella Bábtagozat kiállítása és idén ők jönnek a Szamárfül Fesztiválra a *Lúdas Matyi* című előadásukkal. Így bátran kijelenthetem, hogy nagyon jó a kapcsolatunk a határon túli színházakkal.

- Alig értetek haza Erdélyből, máris indultatok Kecskemétre.

- Június 20-án tartottunk egy évadzárót, majd 22-én, szombaton elmentünk Kecskemétre, a Magyarországi Bábszínházak 16. Találkozójára. Bizonyos értelemben szerencsések voltunk, hogy a nyitónapon játszottuk a Lenka és Palkó című előadásunkat. A társulatoknak két napot biztosítanak a részvételre, tehát a csapat nagy része hétfőn hazautazott. Mi **Papp Melindával** végigültük az egész, csütörtökig tartó programot, ugyanis voltak szakmai megbeszélések, a Bábművész Szövetség tisztújítása, Lázár Ervin program, az UNIMA közgyűlése – tehát nem csak előadásokat néztünk. A fesztiválon húsznál is több előadás volt. Érdekes, izgalmas, elgondolkodtató volt látni, hogy milyen irányok vannak a mai magyar bábművészetben, illetve jó volt megtapasztalni, hogy mennyi új fiatal alkotó jelenik meg. Az is egyértelművé vált, hogy az elkövetkező években generációváltás lesz, a saját generációm leteszi a lantot, igazgatói szinten

is.

Kovács Géza

például, aki több bábszínháznak is igazgatója volt, napjainkig épp a Mesebólt Bábszínházat vezeti Szombathelyen, jövő év elejétől nyugdíjas lesz. De jó néhány bábszínháznál hasonlóképpen fog alakulni az elkövetkező pár év.

- Hogyan fogadták Kecskeméten szakmailag a *Lenka és Palkó*-t?

- Az előadás jól sikerült, sokan odajöttek hozzánk gratulálni, szerették. Az esti szakmai megbeszélésen elhangzottak kritikák, kérdések, de ezek egy részét nem éreztem jogosnak vagy szakmailag indokoltnak. Nagyon örültem, hogy **Cseri Hanna**, aki a darab rendezője, dramaturgja és zeneszerzője volt, válaszolni tudott ezekre a kérdésekre. A korábbi fesztiválokon a zsűritagok kezdték el a beszélgetéseket, most az egyes darabokat külön asztaloknál beszéltek meg, és úgy éreztem, hogy a Lenka és Palkó-asztalnál kritikusabb emberek ültek. De ezzel nem volt bajunk, gondunk, megszoktuk már és hozzátartozik a fesztiválhoz.

- Ha jól tudom, a kecskeméti közönség a *Pityi Palkó*-t is láthatta.

- A *Pityi Palkó*-t versenyen kívül adtuk elő. A fesztiválnak a hétvégéhez kapcsolódva mindig van szabadtéri programja, az előadást június 23-án, vasárnap mutathattuk be. Sikere is volt, ráadásul ez volt a darab első szabadtéri előadása, nagy volt az izgalom, hogy hogyan fog működni egy ilyen közegben. Abszolút jól vette a közönség, kellemes helyszínen is volt, a kecskeméti főtéren levő fák között, kicsit védettebb területen. Félig-meddig pech volt, hogy pont a Ciróka Bábszínház Tóték című előadásával párhuzamosan ment a produkciónk. Így nagyon kevés szakmabeli nézte meg a *Pityi Palkó*-t, ugyanis a Cirókának ez a bemutató előadása volt, ezért a szakma nagy része arra ült be. A

Pityi Palkó

-t legközelebb az Ördögkatlanon játsszuk, és azt gondolom, hogy még sok fesztiválon lehet találkozni majd a furfangos hőssel.

- Kérlek, néhány gondolattal foglalj össze az elmúlt évadot!

- Sűrű és intenzív évad van mögöttünk, elég komoly változások történtek a társulatban.

Összesen négy ember, három színész és egy színpadmester elment, valamint év közben nyugdíjba vonult **Bódiné Kövecses Anna, Ancika**, bábkészítő-tervező. Érkeztek is páran szerencsére, három fiatal, most végzett bábművész a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetemről, akiknek azért van pécsi kötődésük. Ez frissülést is okozott. Értelemszerűen jó pár lekerült a műsorról a repertoáron levő előadásokból, valamint voltak szerepátvételek, ami mindig fárasztó és nehéz feladat az újaknak és a régieknek egyaránt. Mindezzel együtt ezek nagyon flottul, jól működtek együtt a bábszínész kollégák. Ezen kívül több új előadásunk is volt. A

Lenka és Palkó

volt az első, ezzel a darabbal debütált Cseri Hanna mint rendező a Bóbitában, de ezen kívül ő volt a dramaturg és a zeneszerző is. Abszolút jó az előadás visszhangja, nem véletlen, hogy ezt az előadást vittük Kecskemétre. Idén márciusban mutattuk be a

Szép Cerceruská

-t, ami nem volt egyszerű munka, de a végeredmény egy szerethető előadás lett. A már említett Pityi Palkó-val nem számoltunk, utólag került be a műsortervünkbe és nem is volt bérletezve, valamint elkészült egy új ifjúsági előadás,

Az ajándék

. Ezt az Escargo Szobaszínházban játsszuk,

Tóth Zoltán

rendezte. Nagyon szépen követi azt a vonalat, ami

Az ablak

és az

#Apa, anya, én

című előadásokkal elkezdődött. Örömmel hallottam a napokban, hogy már most hat-nyolc előadás le van kötve *Az ajándék*, illetve a szintén műsoron maradó

#Apa, anya, én

esetében, amelyre már vannak jelentkezők. A Bóbitában az elmúlt évadban kétszázon felüli előadásunk volt, és még nincs vége, hiszen a hétvégén megyünk Győrbe, a Györköfcfesztiválra, és az utolsó, ehhez az évadhoz tartozó előadásunk július 21-én lesz Sátoraljaújhelyen, a Déryné Fesztiválon lesz,

Az ördögszántotta hegy

című gólyalábas szabadtéri játékunk.

- Ez is felújítás lesz, ha jól tudom, új szereplőkkel. Már bepróbáltatok?

- Igen, az egyéként is nagyon sűrű május-júniusban még *Az ördögszántotta hegy* felújító próbáit is megtartottuk a Lázár Ervin Program előadásai, a bérletes és tájelőadások meg a két bemutatónk mellett. A jövő héttől indulnak a nyári táborok, amikből most júliusban és augusztusban is kettő-kettő lesz.

- Ritkán történik az, hogy több színész is érkezik egyszerre a társulatba. Hogyan

értékeled az évados teljesítményüket?

- **Rácz Attila**, **Szalai Barbara** és **Szabó Dalma** érkezett hozzánk, és azt gondolom, maximálisan elégedettek lehetünk a hozzáállásukkal, illetve a színészi, bábszínészi munkájukkal. Nem volt könnyű a feladatuk, hiszen régi és új előadások is voltak az évadban. Az egyetem után még szokniuk kell a színházi formát, de ez természetes. Nagyon örültem, hogy Rácz Attila részéről jött az az igény, hogy szeretne az utcaszínházi műfajokba belekóstolni, mert az egyetemen is nagyon élvezte a vásári bábkurzust,

Bonczidai Dezső

vezetésével. Így jött az ötlet, hogy Dezsőt felkértük rendezőnek és pótlólagosan betettük a Pityi Palkó előadást. Már nagyon hiányzott egy új, szabadtéren játszható, aránylag mobil előadás a repertoárunkból. Barbara és Dalma is sok előadásba bekerült, jól teljesítettek. Mindhármuknak előnye, hogy tulajdonképpen innen mentek el, nem idegen számukra a Bóbita, a város, a kollégák. Azt gondolom, hogy a jövő évadban is jó kis feladatok várnak rájuk.

- Kérlek, előljáróban mondj néhány szót a következő évadról!

- Ami biztosnak tűnik, hogy három új bemutatónk lesz. Az első az *Arany szívű Juliska*, amit négy színésznőnk kelt életre, a próbák alatt a fiúk picit szusszanhatnak. Október és november folyamán újabb bemutatóra próbálunk, ez

Wilhelm Hauff

meséje,

A kőszív

, egy cigány mesemondó átiratában,

Markó Róbert

rendezésében. Ez egy nagyon szép, igazi mese, terveink szerint élőzenével: Cseri Hanna lesz a zeneszerző és a színészek fognak zenélni. Március 8-ára, nőnapra tervezzük a harmadik bemutatónkát, a

Pöttöm Panná

-t,

Schneider Jankó

rendezésében. Ezen kívül pályázatot nyújtottunk be egy negyedik bemutatóra, ami az

Ali király ünnepi vacsorája

az Ariellel együttműködésben, ennek Bonczidai Dezső lenne a rendezője. A darab érdekessége, hogy Pécssett élő szerző,

Simonfalvi Ancsa

mesekönyvét vinnénk színre.

Sűrű és intenzív évadon van túl a Bóbita

Írta: Major Zoltán
2024. július 07. vasárnap, 14:51

{jcomments off}